

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De funeribus, & exequijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

Imagine, effigieū sancti, aut sancte, cuius nomine Ecclesia Parochialis nuncupatur, depictum, ornatum, aut contextum sit.

Colore præterea, quem sancti, sancte, cuius vexillum præfertur, imago pro Ecclesia ritu deposcit.

Vndique cinctum ornatu laciniarum eiusdem coloris, cuius vexillum est, permixtis etiam filis, argento, auroque intextis.

Appensum præferatur ex hastili ligneo, eoque solido: cui à summa parte crux paruula quadrata præfigatur.

Hastile autem vexillo longius sit cubitis circiter duobus: colore item, quo vexillum.

Vexillum verò, quod, dum scemina in supplicationibus publicis procedunt, pro Parochialis viciniae distinctione præferunt, & materia, & colore, & imagine, & ornatu sit, ut illud, supra descriptum: & latè, longèque constans vno tantum cubito, & hastili breui, ac tenui: cui item crux paruula in summo affigatur.

6 Libri ad processionum usum in Cathedrali, tres; in Collegiata, duo; in Parochiali, unus.

De Funeribus, & Exequijs.

S V M M A R I V M.

- 1 Mortuus quando non efferendus.
- 2 Quands in Ecclesiam non inferendus.
- 3 Ante quam horam non sepeliendus.
- 4 Ad funera qui, & quot euocandi.
- 5 Quique alios pro se mittentes eleemosynam capere non possunt, etiam spontè oblatam. 6.
- 6 Quot ad mensam ob eam causam, adhibendi. De vit. & honest. cler. nu. 38. & 39.
- 7 Funeris ducendi hora constituenda.
- 8 Superstitiosi quicquam in seetro non ponendum.
- 9 Pallium ad mortuos efferendos quorum sumptibus comparandum.
- 10 Id gratis commodandum.
- 11 Si precioso nobiles vti voluerint, emanet; quod funere absoluto Ecclesie acquisitum sit. 12.
- 12 Pallij funeralis loco, pallia Altaris non adhibenda. De Missis sine cantu, nu. 41.
- 13 Clericus mortuus quomodo indutus, & à quo efferendus: à quo item subdit.

- Subdiaconus, & Diaconus. 15.
- 14 Laicus illustris à Clericis non efferendus.
- 16 Episcopus à quibus } efferendi.
Laici item à quibus }
- 17 Crux una tantum ab unoquoque Clero praeserenda.
- 18 Controversijs, quae in mortuis efferendis inter Parochos saeculares, & regulares oriuntur, occurritur.
- 19 Clerus, quò se recipiat antequàm mortuus efferatur. Quaque modestia ibi versetur. De Processionib. nu. 23. Clerici bini illuc, ad funus procedentes, mortuum ad Ecclesiam committuntur. 20. Psalmos, precesuè alias canentes. 21.
- 22 Via breviori funus ducendum.
- 23 Candela, cereuè ab omnibus, proprijs manibus accensi deferendi. 24. Dimissis chirothecis. De diu. off. nu. 29.
- 25 Illique non restringendi sepulturae officio non absoluto.
- 26 Delato in Ecclesiam mortuo, quid à Clero praestandum.
- 27 Officium non à laicis, etiam confratribus, sed à Clero peragendum.
- 28 Missa quando pro mortuo celebranda.
- 29 Quid si festo die illum sepulturae tradi contigerit.
- 30 Officio absoluto, quo ordine, à Clero ad suam Ecclesiam redeundum.
- 31 Mortuorum vestes à Clericis non sumendae inuitis haeredibus.
- 32 Candela, intorticiauè in mortui funere adhibita, decreto Concilij Primi Sacristiae addicta, altero Concilij Secundi decreto Rectori, vel quibus alijs applicantur.
- 33 Quarta funeralium omninò persoluenda.
- 34 Haeredes mortuorum ad comparanda in funere necessaria ab Episcopo compellendi.
- 35 Sermo in funere qualis; & ubi habendus.
- 36 Eleemosyna, quae ob funus datur, ubi non distribuenda.
- 37 Exequiarum causa pactiones prohibita.
- 38 Pignora quoque cautionis causa non capienda.
- 39 Consuetudines laudabiles cura Episcopi seruandae. 50.
- 40 Eleemosynae causa data capere omnibus liceat.
- 41 Persona miserabiles, quae Ecclesiarum sumptibus sepeliendae.
- 42 Exequiarum curatoribus quantum mercedis dandum, certa regula ab Episcopo praescribenda.
- 43 Capitulum } Metropolitanæ } Ecclesiae quantum accipiat.
} Cathedralis, & }
} Collegiate }
Parochi

- 44 Parochi
- 45 Sacriste
- 46 Clerici.
- 47 Custodes.
- 48 Antiani
- Curatoresue } quid capere possint.
- alij.
- 49 Pro crucibus, & cāpanis } à quibus nihil accipiendum : & pro quibus aliquid capiendum.
- 50 Pro loco sepulture }
- 51 Pro cenotaphio }
- 52 Funus Canonici mortui cuius sumptibus ; & à quibus faciendum & quid aliud agendum 53.
- Parochi item mortui funus à quibus gratis agendum . De Parochijs, nume. 54.
- 54 Delinquens in predictis, vt ab Episcopo puniendus.
- 55 In sequentibus verò casibus, quid erranti subtrahendum. 56.
- A quo errantes in prescriptis legibus puniendi . De Punctatoribus, nume. 32.
- 57 Cadaver perpetue sepulture traditum a sportari qua facultate liceat.
- 58 Cadaver occisi in aliena Parochia, alio transferri quo in casu liceat, vel non.
- Morte alicuius audita, quid faciat Parochus. De Parochijs, nu. 49.
- Oratio pro defunctis à Gregorio X I I I. Romę instituta, ab Episcopis in suarum diocesum locis instituenda, & qua hora mortis. De oratione. 18. 19. 20. 21.
- Fidelis vniuscuiusque ea in re officium. Ibid. nu. 21.
- Parochi item . De Indulgentijs, nu. 106
- Indulgentię ob id concessę à Parochis suo populo significandę. Ibid.

1. De funer. & exeq.

Vetus Ecclesię institutum mortuorum funus pijs precibus, & officijs solemniter prosequendi, multis locis auaritia, ambitione, vel negligentia deprauatum, ad pristinam pietatis rationem reuocemus; Clericis quibuscumque cuiusuis dignitatis sint, etiam Canonicis Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum, ceterisque

omnibus hæc seruanda proponimus.
Ante solis ortum ; & post occasum, mortuum & efferi & ad sepulturam recipi prohibemus.
2 Inter maioris Missę celebrationem, mortuorum corpora sepulture causa in Ecclesiam non inferantur.

Dela.

3. Delatum ad nos est, nonnullas ex eo offensiones oriri, quod corpora mortuorum, eorumque praesertim, qui repentina morte decesserunt, in sepulturam nimis praepropere; atque adeo celerius quam par est, tradantur. Quibus offensionibus, ut opportunè occuratur; decernimus, nè in posterum corpus aliquod sepeliatur; nisi duodecim saltem horis, postquam spiritum exhalavit. Verum si quem de improviso mors; aut morbi alicuius repentinae vis occupavit; is nè in sepulchrum inferatur ante vigesimam quartam huiusmodi repentini euentus horam, nisi secus Episcopo; eiuè videbitur, cui ipse id curae dederit.

4. Funeribus, defunctorum officijs, anniuersarijs concelebrandis, cum Rector Ecclesiae praeter Clericum ministrum suum, alios etiam Sacerdotes, Clericosque, quorum ministerio, operantè utatur, accersere, adhibere necesse habet; hoc ordine, nisi aliud defunctus, haeredes uè illius uoluerint, illos euocet, primo scilicet, si quos habet, illius animarum cura gerendae quouis modo socios, collegas, adiutores uè, tum illius Ecclesiae titulares, uel canonicos, uel Chori Ministros, uel de minimis Capellanos item, deinde Clericos alios, ecclesiasticae functioni, officio uè in ea Ecclesia addictos, adscriptos uè; tum praeterea alios, quos mortui haeres, aut is, cuius interest, accersiri, euocari uè maluerit.

Nec verò plures adhiberi vlllo praetextu etiam huius decreti liceat, quam ille uelit, uel Sacerdotes, uel alios, etiam Clericos tantum, pueros uè, Clericali vestitu indutos, etiam quos illi euocari secum duxerint: neque rursus ad elemosinae, emolumentum uè cuiusuis generis, eo nomine percipiendi, partem vllam, neque denique vllum non vocatum admitti.

5. 6. Illud Praepositi, Archipresbyteri, Parochi, Rectores, & alij quicunque Clerici caueant, nè ad funus ducendum, aut officia pro mortuis celebranda alios pro se mittant, emolumentum, aut eius partem ipsi percepturi: neque secum pueros, aut Clericos ea spe perducant, mittant uè, ut elemosinae, quae illis data erit, participes ipsi sint: nec sanè verò vllam eius partem vlllo quouis praetextu etiam spontè oblatam, capiant: neque item qui mittantur, plus capiant, quam si proprio solum nomine vocati essent.

7. Funeris ducendi certa hora constituantur, qua omnes quicumque euocati sunt, conueniant; ut nulla interposita mora ad illud procedatur.

8. Cautio sit, ut nè simplices homines quicquam superstitionis causa apud mortuum in feretro, aut in eius manibus ponant; aut aliud, quod superstitionis speciem praeseferat, aut suspicionem habeat, committant.

9. 10. Dent operam Episcopi diligenti cohortatione, ut in singulis Parochijs, communibus eorum sumpibus, qui sunt in Parochia comparatur

6. Quae ad fun. pert.

4. De funer. & exeq.

11. De funer. & exeq.

retur

retur pallium, quod mortuo imponi solet; idque omnibus in funere gratis commo detur: quod si Parochiani id recusauerint, singuli Parochi, & alij Ecclesiarum Curatorum Rectores pallium ad huiusmodi usum emant; pro quo mortuorum hæredes illis minimum aliquid Episcopi arbitratu largiantur.

4. De funer. & exeq.

Vbi ex nostra in Concilio primo Prouinciali edita Constitutione pallium ad cadaueris, feretriuè tegendi usum, quacumque ratione comparatum est, omnibus illud gratis accommodetur.

Vbi verò paratum nondum est; Parochialis viciniæ hominum, non Ecclesiæ Rectoris sumptibus comparari decernimus.

1. Ibidem.

Sin autem neque illi parent, neque mortui hæres item; sine pallio cadauer efferatur, quousque id præstetur.

6. Quæ ad funer. pert.

11. 12 Si verò nobiles homines aureo, vel serico, vel omnino precioso pallio uti voluerint, pecunia sua faciendum curent; quod ad eiusmodi cadauerum usum nullo modo in posterum adhibeatur; sed illi Ecclesiæ, in qua mortuus sepultus fuerit, illico post funus acquisitum sit, & in eius ornamenta conuertatur.

13 Clericus mortuus vestitu Clericali Ecclesiastico quem ordinis sui ratio deposcit indutus efferatur, Diaconali, Ecclesiasticaque ueste Diaconus, Sacerdotali Sacerdos: Clericus superpellico, tonsuraque ornatus: itidemque alij pro ordinis Ecclesiastici gradu.

14 Mortuum, quouis etiam generis, gradus, dignitatisuè nomine illustrem, laicum, ecclesiastici homines nè efferant; nè item inferioris Ordinis Clericum, qui in superiori ordine constituti sunt.

15 At verò Subdiaconum, Subdiaconi, Diaconum, Diaconi; & sic ordine ceteri, nisi necessitas aliquando suadeat, digniores ab inferioris ordinis hominibus efferri.

16 Episcopum verò mortuum ij, qui in Ecclesia Cathedrali dignitates obtinent, & Canonici Sacerdotes, & ij digniores efferant.

Laicum autem laicalis ordinis homines, quod officium etiam, qui laici pie alicui confratriæ adscripti sunt, præstare poterunt.

1. Ibidem.

17 Singularum Cathedralium, Collegiatarum, & Parochialium Ecclesiarum Clericis, qui in funus venerint, vnà tantum suæ Ecclesiæ crucem præferatur; neque aliæ in funere deferantur; nisi, quas suus quæcumque Clerus subsequatur. Quod si alij quoque Clerici inuitati fuerint, eius Rectoris, qui inuitarit, Crucem prosequantur.

Ibidem.

18 Ad tollendas controuersias, quæ magna populi offensione inter Regulares, qui beneficia curata obtinent, vel in eis curam animarum exercent, & Parochos seculares in efferendis mortuis oriuntur; statimur, ut, cum ex Parochia, cui seularis Sacerdos præsit, mortuus efferatur, ut in Parochiali Ecclesia sepeliatur, cui Regularis sit præfectus, vel contra;

contra; tunc utriusque Parochi, superpelliceo, & stola induti, pares progrediantur. Reliqui vero Regulares eum locum teneant, quem in generalibus processibus tenere consueverunt, non obstante quavis consuetudine, vel pactione, quam inter se fecerint.

19. 20. 21. Cum mortuus efferendus erit, cuiusvis Ecclesie Clerus, qui vocabitur, in vnam proximam mortui adibus Ecclesiam congruo processione ordine conueniat: Vnde omnes ordine procedentes, bini cantes psalmos, aliasue sacras preces, mortuum ab eius adibus ad sepulturam comitentur.

22. Cadaver cum efferitur, via procedatur, quae a domo ad Ecclesiam recta, ac breuis sit: si vero vsque adeo breuis, & compendiosa est, vt ordines eorum, qui funus comitantur, intra illius fines contineri non queant; tunc via paulo longiori funus ducatur, idque iussu, concessuue Sacerdotis, qui funeri praest.

23. 24. Omnes, tum qui dignitates obtinent, tum Canonici, etiam Metropolitanae, & Cathedralis Ecclesie, tum alij praeterea quicumque Clerici, quibus in funere candelae, aut cerei, intortitiuae dantur, eas, eaque accensa in funere manibus ipsi deferant.

25. Lumina, cerei, funalia, intortitiuae in funere ne restinguantur, nisi si sacro officio etiam sepulturae rite absoluto atque expleto.

26. Cum ad Ecclesiam venerint, omnes corpus suo item ordine circumstant instituta officia celebrantes; nec prius discedant, quam corpus in sepulchrum illatum fuerit.

27. Ne laici, etiam confratres, aut alij societati adscripti, sed Ecclesiastici homines, mortuo, cuius funus agitur, totum officium sepulturae praestent: ita vt quae preces, quae sepeliendi ritus, ei ex Ecclesiae instituto, consuetudineue adhibentur, eorum omnium officium non ipsi laici, sed Sacerdotes, & Clerici eo nomine vocati, perfecte expleant, quod ad illius corpus humatum, sepultumue est.

28. Missa, cum mortui corpus sepelitur, quando commodè fieri potest, pro eo pie celebretur, id quod, & Canonum iure, & sacrorum rituum libris cautum est.

29. Si quando autem die Dominico, festiue mortuum efferri, in sepulturamque tradi contigerit, pro eo Missam conuentualem ad praescriptum Romani Ritualis celebrari licebit.

30. Deinde singularum Ecclesiarum Clerici eodem ordine, quo venerant, Crucem praeferentes, ad Ecclesiam suam redeant, nisi aliquando aliud Episcopo iusta de causa videatur.

31. Clerici Ecclesie, in qua mortuus humatur, eius vestes heredibus inuitis, ne fumant; sed ijs, ad quos pertinent, reddant.

Quod primo Concilio Prouinciali sancitum est, id explicatius nunc vetamus,

Ibidem.

4 Ibidem.

5. Quae ad fun. pert.

1. Ibidem.

6. Ibidem.

1. Ibidem.

1. Ibidem.

4. Ibidem.

vetamus, vt nē, scilicet Clerici, neuē alij quicumque sint, qui aliquā in funere, curam ponunt, vestes, indumenta, ornamenta uē, cadaueri adhibita, nisi à spontē offerentibus, accipiant; sed gratis, ac sine mora ijs, ad quos pertineret, omnia planē restituant, reddant uē.

1. Ibidem.

32 Candelę omnes, cerei, & quę intortitia vocantur, quę circum crucem, & cadauer ad Ecclesiam adferuntur, & alia, quę circumlaterum, & in Altaribus, ac reliquis in locis, dum diuina officia in funere celebrantur, hæredum impensa accenduntur, ita Deo oblata esse intelligantur; vt eius Ecclesię Sacristiæ, in qua mortui corpus humanum erit, continuò addicta sint.

2. Tit. 2. dec. 16.

37 Rectoribus verò illas vendere nullo modo; sed ad Missam, ceteraque diuina officia celebranda tantummodo vt liceat, nisi in alium Ecclesię vsuum Ordinarij licentia conuertantur.

Candelę, cerei, & quę intortitia vocantur, in mortui funere adhibita, superioris Concilij decreto Sacristiæ illius Ecclesię addicta, in qua funus sit, aut mortui corpus in sepulturam traditum est, si quę in Missarum celebratione, & reliquis diuinis eiusdem Ecclesię officijs supererunt; ea omnia, vel ipsius Ecclesię Rectori, vel ijs, ad quos ante illius decreti promulgationem eiusmodi candelę, cereique pertinebant, in alium eiusdem Ecclesię vsuum, vel ad suę etiam vitę sustentationem, arbitrato suo, conuertere liceat.

2. Ibidem.

33 Excipimus autem ea, quę Clericis cuiusuis generis eleemosynę causa dari solent; & quę funeralium nomine Cathedralibus, & Parochialibus Ecclesijs ex sacris Canonibus debentur; quibus nihil oblit; quo minùs quartam funeralium, quę solita esset persolui, ex decreto Tridentini Concilij consequi possint.

Sess. 25. c. 13. de ref.

34 Si mortuorum hæredes ita se impiè gesserint, vt religiosum exequiarum institutum negligenter, Cruci, Clericis, & funeri debita lumina adhibere nolint; ab Episcopo ea cogantur comparare, quę necessaria videbuntur.

1. Ibidem.

35 Nemini quemquam in funere laudare liceat; nisi, & eum, quem laudare velit, Episcopus dignum censuerit; & laudationem scriptam ante probarit.

Liceat tamen in funere Concionem habere, quę tota referatur ad humanam miseriam, fidelium oculis proponendam; omnesque ad uigilandum cohortandos; nē, cum uenerit Dominus, hora qua non putarint, inueniat eos dormientes.

4. Ibidem.

Sermo si quis in funere habebitur, non domi, aut alio eiusmodi loco, sed in Ecclesia habeatur.

36 Eleemosyna, quę Clero ob funus, aut defunctorum officium datur, nē in Ecclesia, Cæmeteriouē, aut spectante populo, sed eo remoto,

to,

to, locoque separato, factis exequijs, officijsuè distribuatur.

37 Exequiarum, sepulture, & anniuersariorum causa nemini quidquam pacisci, aut exigere liceat; neque etiam petere, vel quid aliud committere, quod simoniacæ labis, aut sordidæ auaritiæ, suspicionem habeat. 1. Ibidem.

Ne pactiones de funere, aut de exequijs pro mortuo celebrandis cū defuncti herede, aut alio, ad quem pertineat, à Parocho, aliouè ea cōditione fiant, vt certa ceræ pars, quæ exequiarum officijs supererit, ipsi heredi, aut alteri restituantur. 4. Ibidem.

38 Ne Parochi, alijue Clerici, neque item exequiarum curatores, alijue, quicumque in funere operam ponunt, pignora capiant, quibus sibi caueant de funerali elemosyna, aut de eorum opere in funere præstita mercede.

39 Pias tamen consuetudines in his seruari iubemus; cuius rei Episcopus curam suscipiat. 1. Ibidem.

Quæ superiori Prouinciali Synodo decreta sunt, ad tollendas Rectorum Ecclesiarum in exequijs, & funere pactiones, & exactiones illicitas, aut quæ simoniacæ labis, vel sordidæ auaritiæ suspicionem afferrent: ea à plerisque in eam partem accipi animaduertimus, vt occasione inde sumpta, Ecclesiæ, non seruato piarum consuetudinum vsu, debitis elemosynis defraudentur. Quare Episcopus, habita, & locorum, & personarum ratione, in funeribus, & exequijs, quæ pia instituta, & consuetudines laudabiles sibi videbuntur, arbitrato suo seruari iubeat, sacrorum Canonum auctoritate; contumacesque compellat omni iuris remedio. 2. Tit. 2. dec. 17.

40 Pia etiam legata exigere volumus; neque ea, quæ elemosynæ causa vltro data fuerint, accipi prohibemus. 1. Ibidem.

41 Miserabiles personæ, quibus mortuis, aut nihil superest, aut ita parum, vt sua impensa humari non possint, à Parocho sumptibus Ecclesiæ sepeliantur.

42 Statuat Episcopus in ciuitate, & diœcesi sua pro modo laboris, quantum mercedis causa dandum sit Curatoribus exequiarum, ceterisque qui dant operas in funere, & ijs, qui campanas pulsant. Quibus, & quamdiu in exequijs campanas pulsare debeant, arbitrio suo præscribat.

43 Ecclesiæ Metropolitanæ, vel Cathedralis, vel Collegiatæ, Capitulum, ac singuli de Capitulo in funere, funerisue officio, contenti elemosyna sint, quæ generatim ipsi vniuerso Capitulo, aut sigillatim vnicuique de Capitulo dari solet. 4. Ibidem.

44. 45. 46 Idem Parochi, Rectores, Sacristiæ custodes, & alij Clerici inuiolatè seruent ad Episcopi præscriptum. Pro crucibus autem, &

&

& quę circa cadauer, aut cęnotaphium disponuntur; pro campanis item, lampadibusuę, aliouę pretextu, aut nomine, nihil prætereā capiat, exigatue, nec Capitulum, nec quisquā de Capitulo, nec Sacrista, custos, aliusuę Clericus quicumque, nisi si quid est, quod fabricę, aut Sacristiæ, campanarum nomine dari pię consuetudinis Episcopus esse censuerit; idque verē in euni vsum cedat; at pro crucibus nihil omninō, quouis etiam fabricę, vel Sacristiæ nomine accipi liceat.

47 Quantum Clericorum vlitato nomine dari solet, tantum cultodibus, qui in minoribus ordinibus cōstituti sunt, detur: si in sacris fuerint, habeant, quantum Sacerdotum nomine datur.

Qui verō custos, vel Crucem prætulerit, vel campanas pulsauerit, tunc ille accipiat, quod eo nomine tantum dari statutum est.

48 Qui funeris curationem aliquam habere solent, ytpotē Antiani, alijque quocumque nomine vocati, qui item corpori sepeliendo operam nauant, eos accipere non vetamus, quod pro officij sui, quod ipsi præstiterint, opera, dari consuevit.

49 Crucis verō, vel campanarum, aliouę quouis nomine, ne ab ijs quidem quicquam in funere, uel funeris, uel exequiarum causa, exigi, accipiue liceat.

Eius verō generis homines, & alij, qui in funus se ingerunt, nec quicquā operę ponunt, nihil omninō consequantur.

59 Pro loco, in quem mortuus infertur, à nemine, ne Sacristiæ quidem, aut fabricę Ecclesię, aut Confraternitatis alicuius, alteriusuę pij usus nomine, quicquā prorsus exigatur: pijs tamen, & laudabiles consuetudines, ut primo Concilio Prouinciali iustum est; in hoc etiam Episcopus seruari iubebit.

51 Capitula, Canonici, & alij Ministri quicumque sint Ecclesiarum, ne cęnotaphij, quod in officijs mortuis ex tabulis struitur, nomine, quicquā capiant.

2. Tit. 2. dec.
14.

52. 53 Canonici mortui funus, eiusuę, qui eiusdem Ecclesię, in eandē dignitatem obtinebat, Capituli sumptibus à reliquis Canonicis fiat, tum pro eius animę salutē Missa Conuentualis celebretur: & unusquisque item Canonicus, Ministeruę eiusdem Ecclesię, qui Sacerdos sit, Missam itidem pro eo celebret.

1. De fun. &
creq.

4. Ibidem.

54 Quicumque laicus, uel secularis Clericus in ijs deliquerit, quę his decretis præscripta sunt, ab Ordinario loci graui pœna afficiatur.

55 Qui in funere, officijsuę funeralibus, uel exequijs quicquā, ut infra, peccarit; eius funeris, officijue funeralis omni elemosyna, emolumentoque careat omninō: pœnaque sit Episcopi arbitrio, tam ei, si acceperit, quā præfecto, Rectoriuę, qui dari curari, consenserit, peccemiseritue.

Qui-

36 Quicumque à funere, funeralibusuè officijs eiusmodi abfuerit. Qui item ante temporis, vel officij punctum, ab Episcopo præstitutum non adfuerit.

Qui funere, officionè pro mortuis non peracto discesserit, quod sit, dum corpus sepulturae traditur.

Rursus, qui, non peractis funeralibus officijs, discesserit.

Qui item habitu, prout Episcopus præscripserit, non conuenerit, interfuerint.

Qui contra decretorum Prouincialium præscriptum quicquam in illis peccarit.

Qui item alia commiserit ex ijs, ob quæ Episcopi iussu, pro absente habendus sit.

Qui item funeris, exequiarum uè curatores, utpotè Antiani, vel alio uocati nomine, per se muneris sui partes non obierint.

37 Ne cuiquam ex vlla cuiusuis ordinis Ecclesia mortui cadauer, 4. Ibidem perpetuæ sepulturae traditum, asportari liceat, nisi facultate ab Episcopo impetrata, eaque litteris nominatim exarata.

38 Parochus, intrâ cuius Parochiæ fines, aliquis aliene Parochiæ occisus est, eius cadauer liberè aliò transferri nullo prætextu prohibeat: nihilque ea de causa accipiat. Si uerò translatio ea cum funere sit, liberum ei sit, uti vires suo.

Qua huic titulo deerunt, videantur in titulo de officijs, Anniversarijs.

De Funere Summi Pontificis.

S V M M A R I V M.

- 1 Pontifice Summo mortuo, quid ab Episcopo curandum. De Rat. diuinorum off. nu. 49.
- 2 Missa pro eodem defuncto à Sacerdotibus celebranda. Ibidem. vers. Sacerdotes uerò.

- 1 **S** quando autem Summus Pontifex ex hac vita migrabit, nuncio certo mortis allato, id curet, &c. Tit. de diu. officijs, nu. 53.
- 2 Sacerdotis uerò singuli, &c. Ibidem.